

جلسه عمومی برای توقف جنگ در ایران و خاورمیانه

از ۲۸ فوریه، ایران هدف حملاتی قرار دارد که به افزایش شمار غیرنظامیان کشته و زخمی شده منجر گردیده است. در همان روزهای نخست بمباران‌ها، بیش از ۱۵۰ کودک در یک مدرسه کشته شدند. هم چنین محله های مسکونی، بیمارستان ها، پالایشگاه ها، کارخانه ها و زیرساخت های حیاتی هدف قرار گرفته اند. اکنون ثابت شده است که «حملات نقطه زنی» ادعایی به اهداف صرفاً سیاسی و/ یا نظامی، چیزی جز دروغی آشکار نیست.

این سیل آتش از آسمان، از سوی جمهوری اسلامی ایران به عنوان دستاویزی برای تشدید سرکوب علیه مردمی استفاده می‌شود که پیش‌تر نیز در دی ماه دستکم ۳۰ هزار کشته و بیش از ۵۴ هزار بازداشت را تجربه کردند.

بیم آن می رود که موج تازه ای از اعدام ها آغاز شود. اخیراً سه نفر از شرکت کنندگان در اعتراضات دی ماه و فرد دیگری که به جاسوسی به نفع اسرائیل متهم شده بود، در ملأ عام و با جرثقیل به دار آویخته شدند.

همانگونه که قابل پیش‌بینی بود، رژیم ایران نیز با استفاده از روش هایی مشابه، به حملات ایالات متحده آمریکا و اسرائیل پاسخ داده است.

نتیجه این که منطقه اکنون در آتش و خون فرو رفته است؛ جنگ جدیدی نیز از سوی دولت اسرائیل علیه لبنان آغاز شده است. افزون بر این، آلودگی بی سابقه ای با آثار بلند مدت، موجودات زنده، هوا و آب را با پیامدهای وخیمی روبرو کرده است.

ماه ها و سال ها زمان لازم خواهد بود تا خسارات وارد شده به خانه ها و زیرساخت ها جبران شود. و افزون بر این، حتی تأسیسات هسته ای نیز اکنون بخشی از اهداف احتمالی شده اند. این جنگ پیامدهای اجتماعی فاجعه باری برای مردم عادی غیر نظامی به همراه دارد که باید با کمبود ها، افزایش شتابان تورم، از دست رفتن مشاغل و کاهش دستمزد ها دست و پنجه نرم کنند. زنان به ویژه از این فجایع آسیب می بینند.

گسترش جهانی این درگیری نیز منتفی نیست. بیش از هر زمان دیگری ضروری است که طرف‌های درگیر سلاح های خود را خاموش نمایند و کشور های دیگر نیز به نام دفاع از منافع اقتصادی خود از ورود به این جنگ پرهیز کنند.

دموکراسی فقط به دست خود مردم ایجاد می‌شود

در ایران همانند هر جای دیگر، دموکراسی را نمی توان از بالا با موشک و بمب و به دست «منجیان خود خوانده» و در رکاب ارتش های خارجی برقرار کرد. دموکراسی فقط می تواند نتیجه فرایندی اجتماعی و سیاسی باشد که در درون کشور شکل می گیرد.

پیش شرط این امر، توقف فوری جنگ و سقوط رژیمی است که بیش از ۸۰ درصد جمعیت از آن بیزارند. جمهوری اسلامی ایران باید توسط مردمان ایران سرنگون شود؛ مردمانی که سال هاست برای رهایی خود مبارزه می کنند. داورى درباره رهبران رژیم کنونی امر خود ایرانیان است.

گسترش همبستگی

در مورد آن چه به ما مربوط می‌شود، ما از ایرانیانی که برای موارد زیر مبارزه می‌کنند حمایت می کنیم :

- آزادی همه زندانیان سیاسی و عقیدتی؛
- توقف فوری اعدام ها و لغو مجازات اعدام و شکنجه؛
- آزادی تشکل، اعتصاب و تظاهرات؛
- رعایت حقوق دموکراتیک و اجتماعی و گسترش آن ها، به ویژه حقوق زنان، کارگران، اقلیت های ملی، مذهبی و جنسی، و هم چنین پناهندگان افغانستانی؛
- اعمال تحریم های بین المللی علیه رهبران جمهوری اسلامی و خانواده های آنان؛
- لغو تحریم های اقتصادی و سیاسی که مردم را هدف قرار داده اند.

ما به ویژه از فعالانی در ایران و در تبعید پشتیبانی می کنیم که صدای مبارزات مردمان ایران برای پایان دادن به جمهوری اسلامی را بازتاب می دهند. آن کسانی برای عدالت اجتماعی، برابری، آزادی و حق تعیین سرنوشت مبارزه می کنند.

آنان برای آینده ای مبارزه می کنند که از پایین و به دست خود مردم شکل گیرد؛ آینده ای مبتنی بر خودسازماندهی مردمان.

ما هم چنین در مخالفت آنان با سلطنت طلبانی، که پیرامون رضا پهلوی، خود را به عنوان جایگزینی برای جمهوری اسلامی قلمداد می کنند، شریک هستیم.

برنامه اقتدار گرایانه و فوق لیبرالی سلطنت طلبان در تضاد کامل با مطالبات اجتماعی و دموکراتیک جوانان، زنان، کارگران و اقلیت های ملی و جنسی قرار دارد.

جلسه عمومی جمعه ۱۰ آوریل، ساعت ۱۹

بورس کار پاریس، سالن وارلن، خیابان شاتو دو، شماره ۳، مترو جمهوری

Salle Varlin·Bourse du travail de Paris

3 rue du Château d'eau,

Métro République

از جمله سخنرانان :

- نیلا حسین زاده، فعال ایرانی، زندانی سیاسی سابق
- لانا صادق، فلسطینی ساکن کرانه باختری، از انجمن «Forum Palestine Citoyenneté»
- ژیلبرت آشکار، مبارز لبنانی، استاد دانشگاه SOAS (دانشگاه لندن)

پاریس، ۲۳ مارس ۲۰۲۶

کنفدراسیون عمومی کار (س. ژ. ت.) : *CGT*

کنفدراسیون متحده سندیکایی (اف. اس. او) : *FSU*

اتحاد سندیکایی همبستگی (سولیدر) : *Solidaires*

همبستگی سوسیالیستی با کارگران در ایران : *SSTI*